

пита: гдѣ съмъ билъ, а азъ тутакси го слѣгахъ, за което всекога бѣхъ много вѣщъ. Тогазъ ми той каза, че г. Василюлоу пращамъ да ме търси и поръчамъ да се намѣря сѣщиятъ день вечерята въ Hôtel-Flamme, на третиятъ катъ, въ стаята на слугинята.

При-вечеръ азъ се упътихъ съ Шакиръ-ефенди къмъ „Хотель Фламъ“, оставихъ го въ кафенето мѣжду гоститѣ, и ужъ че имамъ да си свърша една обикновена работа — излѣзохъ и отидохъ въ назначената стаичка, гдѣто намѣрихъ Александра Василюлоу. Той ме разпита какво съмъ свършилъ съ Стамателло ефенди и не му бѣше право гдѣто съмъ повелъ съ себе си Шакиръ-ефенди, като говореше, че трѣба тозъ-часъ да минемъ въ Юсюдаръ, защото неговиятъ господаръ Пертеви-паша желаялъ да ме види.

— Но, както и да е, рече той, на Шакиръ-ефенди ще му се намѣри лесниѣта.

Тогазъ той повика слугинята, една малка либава талианка, съ която отколѣ се либили, и каза ѝ, да намѣри тозъ-часъ за Шакиръ-ефенди нѣкоя лукава хубавица, която тазъ нощъ да го залисва, щото да не осѣти че се минава времето.

Малката талианка се засмѣ, кѣто лисица, затече се на вѣнъ и завчасъ се върна, кѣто водеше съ себе си желанното лице. То бѣше препредена французойка, която живѣеше въ сѣщата кжца, а още бѣше млада. Азъ я заведохъ въ казиното и, средъ очарователното свиренѣ на музиката, сложихъ я при Шакиръ-ефенди. За него това бѣше твърдѣ угодна ненадѣйностъ, а малката французойка захване маневрата си. За малко време Шакиръ-ефенди не мислѣше на нищо друго, освѣнъ на либавото си tête-à-tête, а азъ се отдалечихъ.

Азъ и Александръ слѣзохме на улицата, подирихме конѣ и припахме къмъ пристанището на ар-